

Aftalen mellem regeringen og DF om genopretning af dansk økonomi

BUPL-A og SL-A er FOR en perspektivrig reform af dagpengesystemet

Vi havde gerne deltaget i en diskussion om dagpengeperiodens længde i kombination med kompensationsgraden. I det hele taget synes vi, der er gode perspektiver i at gennemføre så store ændringer efter grundige forudgående drøftelser med arbejdsmarkedets parter og med et bredt folketingsflertal, frem for i en snæver (blok)politisk aftale, som det er sket her.

BUPL-A og SL-A er FOR at de svageste skal skånes

Regering og DF sender regningen for den økonomiske krise og for de ufinansierede skattelettelser direkte til dem, der er ofre for krisen og regeringens og DF's politik. Det ser ikke kønt ud!

Forslaget om halvering af dagpengeperioden (350-400 pædagoger forventes ramt) bygger på en antagelse om, at hvis man strammer skruen overfor de arbejdsløse, så vil det få dem til at søge mere ihærdigt efter et arbejde. Men - øgede stramninger og tilsyn fører kun til mere bureaukrati og ikke flere job. BUPL-A og SL-A har længe aktivt hjulpet de ledige pædagoger tilbage på arbejdsmarkedet, og de ledige ønsker alle at komme i job.

Risikoen er, at en stor del af de ledige, der omfattes af forslaget vil overgå til anden offentlig forsørgelse, hvis de har retten. At denne omfattende værdiforringelse af compensationen ved ledighed i øvrigt sker uden en tilsvarende nedsættelse af forsikringsbidraget tjener ikke til at forskønne det overordnede indtryk.

Et eksempel:

Et medlem er blevet ledig som følge af lukning af en institution den 1. januar 2010. Medlemmet fyldte 51 år i efteråret 2009. Da hun bliver ledig bliver hun vejledt om, at hun har ret til dagpenge i 4 år. Hvis hun er så uheldig at hun ikke kan få arbejde, vil hun miste dagpengeretten på et tidspunkt efter hun er fyldt 55 år. Medlemmet betaler til efterlønsordningen og vil være berettiget til efterløn som 60 årig. Efter de gældende regler vil hun derfor kunne få et seniorjob i kommunen fra det tidspunkt hvor dagpengeretten udløber og indtil sin 60 års fødselsdag, hvor hun skal gå på efterløn.

Efter lovforslaget vil medlemmet højst have dagpengeret i 2 år efter den 1. juli 2010. Hvis hun ikke får arbejde inden da, vil hun miste dagpengeretten ca. 1. juli 2012. Hun er 53 år og altså ikke omfattet af særreglerne for medlemmer over 55 år.

Ændringen af genoptjeningsperioden fra 26- til 52 uger vil betyde, at ledige med meget varierende ansættelsesperioder vil kunne få vanskeligt ved at genoptjene retten til dagpenge. Det vil gå ud over de svageste grupper, og de der har en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet.

BUPL-A og SL-A er FOR et incitament til at forsikre sig

Afskaffelsen af feriedagpenge til dimittender er et alvorligt anslag mod de studerendes incitament til at forsikre sig. Det er en trussel mod den danske flexicurity-model, idet kommende medarbejdere vil tvivle på værdien af forsikringen, allerede inden de er kommet på arbejdsmarkedet. Vi tvivler på, at de langsigtede konsekvenser af en sådan udvikling er grundigt overvejet. BUPL-A og SL-A har ca. 700 om året, der mister denne ret.

Beregningsperioden forlænges til 12 måneder, mod de nuværende 13 uger, får som konsekvens at mange arbejdsløse formentlig vil få deres kompensationsgrad beskåret, hvis de fx, inden for et år, har flere perioder med arbejdsløshed. I forvejen er kompensationsgraden udhulet gennem flere års utilstrækkelig regulering af dagpengene. Regeringen og DF har en så stærk tro på denne "pisk", at de

ikke engang kombinerer den med "gulerødder" fx i form af gedigne beskæftigelsespolitiske indsatser. Det virker i den forbindelse nærmest som et komisk plaster på en pulsåreblødning, at aftalen udelukkende refererer til beskæftigelsesministerens nylige - og uhyre begrænsede forslag om bekæmpelse af langtidsledighed.

BUPL-A og SL-A er FOR bevarelsen af den danske arbejdsmarkedsmodel

Mange af elementerne i aftalen er et dolkestød mod den danske arbejdsmarkedsmodel. Den piller fundamentalt ved trygheden allerede *ved indgangen* til systemet, mens man uforskyldt er *havnet i systemet*, og gør det næsten umuligt, når man er *faldet ud*, at komme tilbage igen.

Der er med denne aftale en risiko for, at vi får et mere *ekskluderende arbejdsmarked*, hvor flere skrælles af. Det vigtige samspil i den danske flexicurity-model mellem et forsikringsystem og en aktiv beskæftigelsespolitik er for alvor kommet i ubalance. Når det tryghedsskabende element i flexicurity undermineres, som det sker her, vil det uvægerligt føre med sig, at lønmodtagerne vil stille krav om større sikkerhed i ansættelsen, til skade for både fleksibiliteten og mobiliteten på arbejdsmarkedet og for beskæftigelsen.

Det gælder også *beskæringen af fradraget* i forhold til fagforeningskontingentet, som i dag er en anerkendelse af den opgave og det ansvar som lønmodtagernes på det danske arbejdsmarked tager på sig. Forudsætningen for den danske model, hvor gode aftaler og overenskomster regulerer arbejdsmarkedet, med relativ ro og stabilitet til følge, er en høj andel af fagligt organiserede.

Ingen på det danske arbejdsmarked, kan have reel interesse i at underminere modellen.

3.6.2010